

JE KUNT OOK IN HET DONKER
TOT JEZUS KOMEN

R.T. Nusbaum

Dit boekje is geschreven vanuit een wekelijkse blog die “Friends of Life in The Spirit” regelmatig maakt in de vorm van video, audio en nu in boekformaat. We hebben gekozen om de gespreks-flow van de originele blog te behouden in plaats van het te veranderen in een meer boek-achtige manier van schrijven.

Als je ook deze blog zou willen bekijken en luisteren, kun je onze website bezoeken op:

www.friendsoflifeinthespirit.com

Dying Seeds Publications

2018

JE KUNT OOK IN HET DONKER TOT JEZUS KOMEN

Ik wil beginnen met het citeren van 1 Thessalonicenzen 5:16, “Verblijdt u te allen tijde...” Ken je de rest van het vers? Nee? Dat komt omdat dit het hele vers is! “Verblijdt u te allen tijde.” Laatst bladerde ik door mijn Bijbel en zag ik het vers “Verblijdt u te allen tijde” en ik dacht, “Zelfs als je iets fout hebt gedaan? Of als je iets verprutst hebt? Moet je je dan nog steeds verblijden?” Zou ik me altijd moeten verblijden omdat het “te allen tijde” zegt? En de Geest van God zei slechts, “Ja, omdat je weet dat de Heer niet veranderd is, dus je kunt je verblijden in Hem en je kunt Hem liefhebben. Je kunt altijd je mond en je hart voor Hem openen, ongeacht de situatie.” Je kunt op welk moment dan ook naar Jezus toekomen. Je kunt altijd naar Jezus toekomen. Voor veel mensen, wanneer ze zondigen of falen, voelt het niet alsof ze naar Hem toe kunnen komen, maar dat kunnen ze wel. We zullen bekijken waarom dat waar is en het belang daarvan.

“En toen zij aan de plaats gekomen waren, die Schedel genoemd wordt, kruisigden zij Hem daar en ook de misdadigers, de ene aan zijn rechterzijde en de andere aan zijn linkerzijde. En Jezus zeide: Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen. En zij wierpen het lot om zijn klederen te verdelen. En het volk stond erbij en zag toe. Ook de oversten hoonden en zeiden: Anderen heeft Hij gered, laat Hij nu Zichzelf redden, indien Hij de Christus Gods is, de uitverkorene! Ook de soldaten kwamen naderbij om Hem te bespotten en brachten Hem zure wijn, en zeiden: Indien Gij de Koning der Joden zijt, red dan Uzelf!”
(Lucas 23:33-37)

Het basisthema van deze verzen in Lucas is dat ze Jezus kruisigden en dat de mensen hem begonnen te bespotten, ze schudden hun hoofd en zeiden, “Als U de zoon van God bent, kom van het kruis af.” De mensen, de hogepriesters, en de Farizeeërs zijn hier allemaal en zeggen deze dingen terwijl ze langskomen. Wat hier belangrijk is om te zien is dat niemand ziet wie Hij is terwijl Hij aan het kruis hangt. Ze zien Hem tussen twee criminelen en nemen aan dat Hij een crimineel is.

“Eén der gehangen misdadigers lasterde Hem: Zijt Gij niet de Christus? Red Uzelf en ons! Maar de andere antwoordde en zeide, hem bestraffende: Vreest zelfs gij God niet, nu gij hetzelfde vonnis ontvangen hebt? En wij terecht, want wij ontvangen vergelding, naar wat wij gedaan hebben, maar deze heeft niets onbehoorlijks gedaan. En hij zeide: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt. En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.”
(Lucas 23:39-43)

We hebben hier de situatie waar Jezus aan het kruis hangt, en er zijn deze twee mannen, elk aan een kant van Hem. Eén van hen bespot Hem, hij doet mee met de menigte. Echter, de andere misdadiger beantwoordt, en hier is iets wat we duidelijk moeten zien: hij hangt aan het kruis voor zijn eigen falen. Hij is in het duister. Ze zijn allemaal in het duister op dat moment. Misschien is de moeder van de dief er, of zijn familie, of vrienden. Hij is in de slechts mogelijke positie waar hij maar in kan zijn.

Wat maakt deze situatie zo ongewoon? Het feit dat deze dief zich tot Jezus richtte op de bijzondere manier dat hij dat deed. Als we omgeven worden door duister en falen in onszelf of in onze situatie, lijkt het haast redelijk om niet tot Jezus te komen en weg te blijven. Maar deze dief kwam in het uur van zijn duisternis. En op dat moment van de grootste twijfels over zijn hele leven, over wat hij gedaan had en de keuzes die hij gemaakt had, draaide hij zich om en sprak hij tot Jezus op een compleet andere manier dan normaal is. Meestal zijn angsten het hoogst op zulke momenten, maar hij ging aan zichzelf voorbij, tot Jezus. Hij maakte een keuze om naar Jezus te komen in deze duisternis en de Heer nam Hem aan.

In Lucas 18:16 zei Jezus: “Laat de kinderen tot mij komen...” Wanneer je naar Jezus toekomt als een kind is verschillend van hoe je naar Jezus komt in duisternis en falen. Dat zijn twee heel verschillende dingen. Wanneer je als een kind komt, is het alsof je leeg bent en Hij je kennis gaat geven of Hij je gaat vullen. Maar naar Hem komen in duisternis en falen en verwarring is erger dan leeg zijn. Het is moeilijker dan komen als een kind; het is niet gemakkelijk. Het is niet gemakkelijk als elke beweegreden zegt, “Blijf weg van de Heer.”

Iedereen heeft dat waarschijnlijk wel eens ervaren in relatie tot naar de kerk gaan. Je kent het wel, op een bepaalde morgen wordt je wakker en je voelt je spiritueel gezien niet goed en je denkt, “De laatste plek waar ik nu moet zijn, is de kerk.” Nee, dat is de eerste plek waar je moet zijn, maar daarmee hebben we het vooral over de Heer, niet alleen maar over naar de kerk gaan. We hebben het over de Heer ontmoeten, we hebben het over tot Hem komen.

Deze dief stemde zich af op Jezus. Er is geen reden waarom hij zou kijken naar Jezus op de manier dat hij deed. Er is geen reden waarom hij dat zou doen. Hij zou helemaal opgeslokt moeten zijn door zijn eigen situatie, zijn eigen pijn, over de dingen die oneerlijk waren en die hem hier gebracht hebben, zelfs als deze dat niet waren. Je weet hoe we zijn, we zeggen, “Dit is oneerlijk!” en we beschuldigen iedereen. We komen in die maalstroom vol met modder en drek van onze gedachten en emoties.

Maar deze dief deed dat niet toen hij zich naar Jezus keerde. Hij draaide zich zelfs niet naar Jezus alleen maar om zich te bekeren of spijt te voelen over wat hij gedaan had. Dat zouden wij zijn: “Ik ga naar Jezus in mijn duisternis en in mijn angst en ik ga me bekeren en ik ga spijt betuigen van wat ik gedaan heb want dit is wat je doet wanneer je tot Jezus komt in je duisternis in plaats van me altijd te verblijden.” Maar deze dief zegt, “Ik kom om Jezus te eren in Zijn dood,” en dat is exact wat Hij doet.

Als je van de buitenkant naar Jezus zou kijken, is Hij gewoon maar een man die eruit ziet als een dief. Je blijft vastzitten in die positie als je niet verder kijkt dan de buitenkant en ziet wie daar echt is.

Op de een of andere manier stopte deze dief met kijken naar zichzelf. Op de een of andere manier stopte hij met denken over zichzelf. Op de een of andere manier dacht hij niet “Dit zijn mijn laatste minuten op aarde.” Op de een of andere manier keek Hij naar Jezus en zei hij tegen

de andere misdadiger, “Laat hem alleen. Wij verdienen dit, maar Hij heeft niets misdaan.” Hij kende de Gekruisigde Christus. Hij praatte niet over Jezus van Nazareth die hem of zijn familie zojuist genezen of gevoed had. Hij kwam helemaal niet op die manier. Hij praatte tegen de Gekruisigde Christus. Dat was de Jezus die hij zag, en misschien was hij wel nooit bij een van de gebeurtenissen waar Jezus was, en hij zei: “Dit is de Ene die ik zie, dit is wie ik ken.”

Als wij in zo’n duisternis komen kunnen we vertrouwen hebben. We kunnen een vertrouwen hebben die al deze angsten overschrijft, maar ons vertrouwen komt van weten hoe Hij ons ziet. Hoe zou Hij ons zien als we naar Hem toe komen in onze duisternis? “Want u bent gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God.” (Kolossenzen 3:3). Je bent in Christus, of zoals Hij het zou zeggen, “Je bent in Mij.” Kijk, wij zeggen tegen elkaar, “Je bent geaccepteerd in de Geliefde”, maar als we naar Hem toe komen in duisternis zou Hij tegen je zeggen, “Je bent in Mij geaccepteerd. Ik ben geliefd door de Vader en ik zet jou in Mij. Jij bent Mij, niet ‘in Christus’ op een of andere theoretische manier, jij bent Mij.” Hij zou zeggen, “Dit is wat ik geloof, en dit is niet alleen maar een geloof. Ik zet jou in Mij en zelfs als je je niet geliefd voelt is dat oké omdat ik de Geliefde ben en jij bent in Mij, en wat dan ook maar je reacties over jezelf, of je geest, of je gedachten, of de gekke dingen die in je omgaan zijn, dit is Mijn geest en als je Mijn geest aanneemt kun je zelfs in het donker vertrouwen hebben en je altijd verblijden.

Zie nu Jezus’ antwoord op deze dief: “Deze dag zal je met mij in het paradijs zijn.” Deze dief, uit alle mensen, heeft een achterdeur gevonden om gemeenschap met Jezus te hebben: Hij kwam vanuit de duisternis. Ieder ander zou Hem willen ontmoeten in het licht, maar hij kwam naar binnen vanuit zijn slechtste situatie; ieder ander komt wanneer het goed met hem gaat, maar de dief vond een rechtstreekse manier. Niemand anders kwam meteen bij Jezus behalve deze kerel, deze crimineel, die Jezus vond als de Christus van het Kruis en niet alleen Christus de Genezer of de Christus van de wonderen.

Hij omarmde de gekruisigde Christus. En Jezus, in Zijn antwoord op naar de dief, deze verworpene, deze crimineel - Jezus maakt dit soort gelovige een levende demonstratie van geloof in tijden van duisternis en eigen falen.

Voor Jezus straalt deze dief geloof uit en de Gekruisigde Christus uit temidden van zijn eigen duisternis. Op de ergste dag in zijn leven straalt hij de Gekruisigde Christus uit en geloof in de Gekruisigde Christus. En de levende demonstratie van deze man is als hij aan een kruis hangt. Wij willen achter een preekstoel staan, we willen een grote zendeling worden, we willen grote dingen doen, maar deze man vond de achterdeur naar gemeenschap met Jezus. Dit is verbazingwekkend.

In de eerste verzen waar we naar keken, Lucas 23:33-37, waren al heel veel mensen langs Jezus gelopen en ze keken naar het Kruis en zeiden, “We dachten dat u degene zou zijn,” en, “Als u de Zoon van God ben, kom dan naar beneden,” en ze bespotten Hem en schudden hun hoofd voor de grote val van degene waarvan ze zulke hoge verwachtingen hadden. Het is gemakkelijk iemand zo af te schrijven.

Maar Jezus lijkt zich alleen volledig bewust van de Vader en deze dief. Toen Hij dacht aan de mensen die Hem bespotten, zei Hij, “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” En dan, “Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest.”

En toen had Hij nog een andere persoonlijke interactie: Hij hangt rond met een dief, letterlijk hangen, aan een kruis. Hij hangt, en wonderen gebeuren, maar niet het soort waar iedereen naar zoekt. Jezus zegt, “Dat is een wonder, dat in deze duisternis en verwarring en pijn je Mij opmerkte en Mij identificeerde als wie Ik echt ben: de Gekruisigde Christus.” De dief zegt, “Dit is een wonder, dit is een dag van wonderen: hier ben ik in duisternis en verwarring en pijn en de ergste dag van mijn leven wanneer ik de geest zal geven, en zodra ik dat doe zal ik met Jezus in het Paradijs zijn omdat ik Hem omarmde als de Gekruisigde Christus.” Halleluja, glorie aan God, verblijd, verblijd ten allen tijde, altijd, op je slechts, op je best, altijd!

Heer, we danken U voor de mogelijkheden om voorbij ons kruis te leven en te roemen in Uw Kruis. Om onze duisternis en onze tekortkomingen en onze verwarring te negeren en om deze dag Uw mooie genezende woorden te horen: “Je bent met Mij, deze dag.” Vader, mogen we minder zelfbewust worden. U zei ons de dingen te bedenken die boven zijn waar Christus is. Welnu, laten we onze liefde op Jezus richten want Hij is de Ene die daar boven is. Niet op dat wat op de aarde is. Help ons om meer bewust te zijn van Uw realiteit, het hebben van Uw geest en Uw visie zodat, in onze duisternis, als we komen, we komen zoals deze dief dat deed. Hij kwam tot U in de ergste situatie; die duisternis was voorbij toen hij de Gekruisigde Christus erkende. Jezus zei, “Het is voorbij, je bent vanaf nu met Mij.”

Help ons om niet zo bewust te zijn van al het andere; zoals het vers zegt, niet te bedenken, niet te kijken naar tijdelijke dingen, maar naar deze dingen die eeuwig zijn. En deze eeuwige dingen zijn geen doctrines, en het zijn geen onderwijzingen. Ze zijn U, Jezus. U, Gekruisigde Christus. U, de echtheid van wie U bent, en U deed het allemaal in Uzelf zodat wij veilig zouden zijn en ons kunnen verblijden, ten alle tijd. Dank U wel, Here Jezus. Dankuwel dat U ons leven bent. Dank U wel dat U ons bij U hebt gevoegd.